

og andre omkostninger, hvis det må anses for åbenbart formålsløst eller forbundet med uforholdsmæssige omkostninger at fortsætte inddrivelsen. Forslaget indebærer, at restanceinddrivelsesmyndigheden skal vurdere om forældelsen af krav skal afbrydes. Der ligger i forslaget, at der i videre omfang end det er tilfældet i dag, skal gives mulighed for, at fordringer kan forældes og dermed afskrives endeligt i forhold til skyldner. Krav skal som hidtil forsøges inddrevet med sædvanlige inddrivelsesmidler, men der skal ikke holdes liv i krav, hvis der ikke er udsigt til, at kravet vil kunne inddrives.

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler. Bemyndigelsen tænkes særligt anvendt til fastsættelse af de kriterier, der vil skulle indgå i vurderingen af, om en fordring skal holdes i live eller ophøre ved forældelse. Det kan bl.a. være: om der er sket betaling på fordringen, om fordringen har været forsøgt inddrevet med sædvanlige inddrivelsesmidler, om skyldner har betalingssevne, om skyldner ejer aktiver, og om der er knyttet særlige inddrivelsesmidler til fordringen f.eks. fortrinsret i fast ejendom.

Til § 17

Bestemmelsen svarer til § 4 i lov nr. 429 af 6. juni 2005.

Bestemmelsen fastsætter, at klager over restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser skal indbringes for Landsskatteretten, medmindre andet er bestemt i lovgivningen. Bestemmelsen indebærer en remonstrationsordning for klager på inddrivelsesområdet.

Forslaget til stk. 2 indeholder en bemyndigelse til skatteministeren om at fastsætte de nærmere regler for klageadgangen og -behandlingen.

Bestemmelsen foreslås justeret således, at det fremgår, at Landsskatteretten kan tage stilling til spørgsmål om kravets eksistens og størrelse, der angår restanceinddrivelsesmyndighedens administration.

Der henvises til bemærkningerne til § 2.

Til § 18

Bestemmelsen er en samling af gældende regler om fogedrettens behandling af indsigelser, der fremsættes over for restanceinddrivelsesmyndigheden om afgø-

relser om lønindeholdelse og modregning for krav vedrørende kontrolafgifter i færdselsloven § 122 b, stk. 4-7, radio- og fjernsynsloven § 71, stk. 3-6, jernbaneloven § 23, stk. 6-9 og lov om trafikskelskaber § 29, stk. 5-8.

Bestemmelsen fastsætter, at indsigelser kan fremsættes over for restanceinddrivelsesmyndigheden, som efter begæring indbringer indsigelserne for fogedretten. Med forslaget harmoniseres bestemmelserne, således at det præciseres, at fogedretten også kan træffe afgørelse om indsigelser om berettigelsen af krav vedrørende ubetalt parkeringsafgift. Reglerne for fogedrettens behandling af indsigelser om krav vedrørende kontrolafgift vil således i alle tilfælde kunne angå kravets berettigelse, berettigelsen af en afgørelse om lønindeholdelse og om en gennemført modregning.

Til § 19

Det foreslås, at loven træder i kraft 1. januar 2009. Dog at tidspunktet for ikrafttræden af §§ 4, 5, 6 og 7 fastsættes af skatteministeren. Reglerne i §§ 4, 5, 6 og 7 forudsættes sat i kraft samtidig med, at det nye inddrivelsessystem sættes i drift, hvilket pt. forventes at kunne ske i 2010.

Reglerne om dækningsrækkefølgen for krav under inddrivelse, jf. forslaget til § 4, har virkning fra tidspunktet for bestemmelsens ikrafttræden.

Reglerne om rente for krav under inddrivelse, jf. forslaget til § 5, har virkning for fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden fra tidspunktet for bestemmelsens ikrafttræden, jf. dog stk. 3.

Gebyrer for tilsigelse til udlægsforretning og lønindeholdelse, jf. forslaget til § 6, kan opkræves for inddrivelseskridt, der iværksættes efter bestemmelsens ikrafttræden. Gebyr for oprettelse af ny fordring og rykkerskrivelse kan opkræves for henholdsvis fordringer, der modtages hos restanceinddrivelsesmyndigheden og rykkerskrivelser, der sendes efter bestemmelsens ikrafttræden.

Til § 20

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed.